

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaele Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **I. F.**, zast. JUDr. Z. Ž., obecnou zmocněnkyní, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2016, čj. OÚPSŘ 188/2016-330-rozh., v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 10. 1. 2018, čj. 59 A 80/2016-94,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Stavební úřad v Desné nařídil žalobkyni rozhodnutím ze dne 4. 4. 2016, aby odstranila nepovolenou stavbu – dřevěný přístřešek pro účely sezónního překladiště a skladu jadrných a dužnatých krmiv. Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, žalovaný však pouze změnil výrok původního rozhodnutí – doplnil identifikaci stavby – a ve zbytku rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu, které krajský soud vyhověl z formálních důvodů, neboť žalovaný podle něj ve výroku svého rozhodnutí nesprávně identifikoval stavbu, kterou je třeba odstranit. Žalovaný totiž označil za součást stavby také asfaltový kryt, ačkoliv v projektové dokumentaci je stavba popsána jako lehký přístřešek na stávající odstavné a manipulační ploše, kde zpevněnou plochu představuje **stávající** asfaltový kryt. Podle krajského soudu tento asfaltový kryt není součástí posuzované stavby, a neměl tedy být uveden ve výroku rozhodnutí.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které namítal, že rozsudek krajského soudu je přepjatě formalistický a vytýkaná vada výroku rozhodnutí je pouze zdánlivá, tedy neexistuje. To, co je ve výroku uvedeno jako „*podlaha*“, je pouze označení typu podkladu, nad kterým byl přístřešek postaven; v žádném případě však tento podklad nelze považovat za součást stavby. Asfaltová vrstva není základovou konstrukcí

pro přístřešek – tu představují betonové patky v zemi. Stěžovatel do výroku vtělil územní a prostorovou specifikaci předmětu řízení, která je shodná s technickým popisem řešení stavby tak, jak je uvedeno v projektové dokumentaci pro dodatečné povolení stavby (*o které žalobkyně neúspěšně žádala před vydáním rozhodnutí o odstranění stavby, pozn. soudu*).

[4] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že rozhodnutí, kterým se nařizuje odstranění stavby, musí být jednoznačné, srozumitelné a nesmí připouštět pochybnosti o tom, co se má odstranit. Navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Podle § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků.

[7] Původní výrok stavebního úřadu na odstranění přístřešku žalobkyně zněl takto: „*Městský úřad v Desné (...) nařizuje paní I. F. (...) odstranění stavby dřevěného přístřešku pro účely sezónního překladiště a skladu jadrných a dužnatých krmiv na pozemku ppčk. X u objektu čp. X na stpčk. X v k. ú. Desná III (...), která byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem.*“ (zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, pozn. soudu).

[8] Stěžovatel pak ve svém rozhodnutí upravil výrok takto: „*...nařizuje paní I. F. (...) odstranění stavby dřevěného přístřešku (...), pro účely sezónního překladiště a skladu jadrných a dužnatých krmiv (...), stavba se nachází v severo – východním rohu pozemku ppčk. X, má přímé napojení na komunikaci v ul. Mlýnská, půdorysné rozměry stavby jsou 6,4m x 6,75m, celková plocha je 42,3m², konstrukce stavby je sloupová z dřevěných trámů, které jsou přes ocelové kotevní patky připojeny k betonovým patkám, krov je tradiční trámový, střešní krytina je plechová z Al pásů hnědé barvy. Podlaha je z části tvořena asfaltovým krytem a z části dřevěnými prkny, která byla provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem.*“

[9] NSS souhlasí se stěžovatelským vysvětlením o vztahu stavby a podlahy, které uváděl v kasační stížnosti – totiž že *podlaha* v jeho chápání není součástí přístřešku, a žalobkyně tedy není povinna ji odstraňovat. Tím spíše však neměla být zmínka o *podlaze* obsažena ve výroku nařizujícím odstranění stavby. Pro osoby neznalé totiž opravdu může upravený výrok působit tak, že žalobkyně je povinna odstranit také asfaltový kryt (a případně i dřevěná prkna).

[10] Sám stěžovatel ve svém rozhodnutí v posledním odstavci na str. 3 zdůraznil, že o odstranění stavby se rozhoduje z moci úřední, a je proto nutné přesně identifikovat odstraňovanou stavbu tak, aby nebyly pochybnosti o tom, co má být odstraněno. V podobném duchu se k požadavkům na výrokovou část správního rozhodnutí vyjadřuje také komentář k § 68 správního řádu, podle nějž musí správní orgán ve svém rozhodnutí formulovat výrok o právu nebo povinnosti jasně, srozumitelně, přesně a určitě, aby z něj bylo zcela nepochybně zřejmé, co bylo předmětem řízení (Průcha, P.: *Správní řád s poznámkami a judikaturou*. Praha: Leges, 2012). Stěžovatel měl sice dobrý úmysl upřesnit předmět rozhodnutí, své upřesnění však vložil do původního výroku nešikovně, takže přispěl spíše k jeho nesrozumitelnosti. Celá vložená část je zvýrazněna tučně a část o tom, že stavba byla provedena bez potřebných aktů stavebního úřadu, přímo navazuje na větu popisující charakter plochy, na které přístřešek stojí. Stěžovatel ve vloženém textu nijak – ani slovně, ani graficky – neoddělil to, co přesně má žalobkyně odstranit a co již odstraňovat nemusí. Pokud žalobkyně nebyla povinna odstranit původní

pokračování

asfaltový kryt, neměla být zmínka o něm obsahem výroku. Proto se NSS ztotožňuje s krajským soudem, že je potřeba výrok rozhodnutí upravit, aby byl opravdu srozumitelný, jasný a určitý.

[11] Na okraj NSS uvádí, že žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti zmiňovala také problémy, které jí v souvislosti s přístřeškem vznikly, a navrhovala jejich řešení. NSS se však k těmto otázkám nemůže vyjadřovat, neboť nejsou předmětem tohoto řízení.

[12] NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s., věty poslední.

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalobkyně ve věci měla úspěch, nebyla však zastoupena advokátem a sama žádné náklady řízení neuplatnila, proto jí NSS jejich náhradu nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu